Skatteutskottets betänkande
1981/82:47
om beskattningen av halmbränsle

Motion

I motion 1981/82:1208 av Knut Wachtmeister m. fl. (m) hemställs att riksdagen beslutar att halmbränsle för eldning för eget bruk skall undantas från inkomstbeskattning.

Gällande bestämmelser m. m.

Av fjärde punkten anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen (KL) framgår att värdet av det som en jordbrukare direkt har tillgodogjort sig av fastighetens avkastning utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet. Hit räknas bl. a. varuuttag för jordbrukarens eller dennes hushållsmedlemmars behov. Värdet av det uttagna skall enligt 42 § andra stycket KL beräknas efter ortens pris.

Värdet av vedbränsle på jordbruksfastighet behöver enligt punkt 5 av anvisningarna till 21 § KL inte tas upp som intäkt. Bakgrunden till denna bestämmelse, som utgör ett undantag av de generellt utformade reglerna om beskattning av värdet av naturaförmåner, är enligt motiven (SkU 1976/77:20) att det från skogs- och miljövårdssynpunkt är angeläget att utforma beskattningsreglerna så att nödvändig gallring och röjning av skog inte eftersätts och att det ligger i samhällets intresse att den energireserv i form av avfallsvirke, som skogsindustrin inte kan utnyttja, i möjligaste mån tas till vara för uppvärmning.

Undantaget omfattar endast vedbränsle. Om sålunda halm från en jordbruksfastighet används för uppvärmning skall värdet härav redovisas som skattepliktig intäkt.

Utskottet

I motionen yrkas att halm som används till husbehovseldning inte skall inkomstbeskattas. Som skäl härför åberopas motiven till riksdagens beslut våren 1977 att skogsägare inte skall beskattas för värdet av vedbränsle från egen fastighet. Enligt motionärerna är en stor del av halmskörden osäljbar. Dessutom anser de att det är angeläget från miljösynpunkt att minska halmbränningen på fälten.

Enligt gällande principer skall värdet av vad den skattskyldige tillgodo-

gjort sig av jordbrukets avkastning för sig och sin familj räknas som skattepliktig intäkt av fastigheten. Värdet skall beräknas med utgångspunkt i ortens pris. Det undantag från dessa principer som gäller för vedbränsle har tillkommit av speciella skogsvårds- och miljövårdsskäl och har även motiverats av intresset att ta till vara avfallsvirke, som annars inte skulle utnyttjas, för uppvärmning. Dessa skäl talar inte med samma styrka för ett motsvarande undantag också för halm, som lämpar sig sämre till bränsle och som för övrigt kan nyttiggöras, t. ex. genom att komposteras eller plöjas ned i jorden.

Enligt utskottets mening bör värdet av halm behandlas enligt reglerna för naturaförmåner. Halm saknar f. n. i sig själv något saluvärde. Det innebär enligt utskottets mening att halm som bränsle har ett värde som motsvarar merkostnaderna för detta användningssätt, dvs. i nuläget endast kostnaderna för pressning.

Enligt vad utskottet erfarit har värderingen varierat mellan olika taxeringsnämnder. Det är givetvis ett berättigat önskemål att få en enhetlighet även i denna fråga, t. ex. genom att ta in normer för värderingen i länsanvisningarna på samma sätt som skett tidigare beträffande veden. Utskottet utgår från att denna fråga kommer att uppmärksammas av riksskatteverket.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1981/82:1208.

Stockholm den 25 mars 1982

På skatteutskottets vägnar
ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Valter Kristenson (s), Wilhelm Gustafsson (fp)*, Rune Carlstein (s)*, Olle Westberg i Hofors (s)*, Tage Sundkvist (c), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Olle Grahn (fp), Anita Johansson (s) och Arne Svensson (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

GOTAB 70814 Stockholm 1982